

WIĘCEJ LEKKICH POCISKÓW KIEROWANYCH GRIFFIN DLA US AIR FORCE

Koncern Raytheon otrzymał od amerykańskich sił powietrznych dodatkowe zamówienie na dostawę precyzyjnych raketowych pocisków kierowanych AGM-176 Griffin. Rozszerzenie pierwotnie zakontraktowanego przydziału zostało oznajmione przez Departament Obrony USA bez wyszczególnienia ilości nowo nabytego sprzętu. Znana jest natomiast jego wartość: 105,22 mln USD.

Dodatkowa dostawa lekkich pocisków raketowych AGM-176 Griffin dla US Air Force została oficjalnie przyjęta do realizacji wraz z początkiem lutego br. po akceptacji Pentagonu. Zlecenie stanowi modyfikację obowiązującego kontraktu z sierpnia 2017 roku (numer ewidencyjny FA8656-17-D-0005), na mocy uwzględnionej w nim klauzuli opcjonalnej. Za dodatkowe rakiety Departament Obrony USA zapłaci 105,22 mln USD. Zakres ilościowy dostawy nie został określony.

Ostatnia modyfikacja podwoiła sumaryczną wartość całego kontraktu, która wynosi obecnie blisko 210 mln USD. Podstawowe zamówienie, które wyznaczono do realizacji przed końcem grudnia 2018 roku, opiewało na 104,86 mln USD. Aktualna modyfikacja zakłada wykonanie dodatkowej dostawy do 31 grudnia 2020 roku. W jej skład będą mogły wejść wszystkie opracowane do tego czasu warianty sprzętu, wraz z obsługą testów i wsparciem inżynieryjnym.

Za realizację zamówienia odpowiadają zakłady koncernu Raytheon położone nieopodal Tucson w stanie Arizona. Jednostką docelową zaangażowaną w odbiór zlecenia jest z kolei baza sił powietrznych Eglin na Florydzie.

Jedną z maszyn amerykańskich sił powietrznych, która może przenosić pociski Griffin jest AC-130W Stinger II, Fot. US Air Force

Pociski kierowane AGM-176 Griffin zaliczane są do kategorii lekkiego uzbrojenia precyzyjnego stosowanego do zwalczania wydzielonych skupisk siły żywej i pojedynczych celów naziemnych. Charakteryzują się wszechstronnością zastosowań i znacznym poziomem uniwersalizowania platform przenoszenia. Jak dotąd były z powodzeniem wykorzystywane m.in. jako uzbrojenie podstawowe ciężkich samolotów specjalnego przeznaczenia powstałych na bazie transportowego Herculesa: KC-130J Harvest Hawk i MC-130W Dragon Spear, AC-130W Stinger II czy AC-130J Ghost Rider oraz dronów bojowych MQ-1 Predator i MQ-9 Reaper. W tym drugim przypadku stosowane najczęściej jako lżejszy odpowiednik pocisków Hellfire, których pojedynczy punkt podwieszenia pozwala na umocowanie potrójnego zasobnika rakiet Griffin.

Pociski Griffin mogą być również wystrzelwane z wyrzutni naziemnych i okrętowych. W zależności od konfiguracji, rakietę wraz z osprzętem mierzy nieco ponad 1 metr i waży do 20 kg. Precyzję uderzenia zapewnia skoordynowany system naprowadzania z wykorzystaniem układu bezwładnościowego (INS), nawigacji satelitarnej GPS oraz półaktywnego naprowadzania laserowego.

Maksymalny zasięg pocisku uzależniony jest od wybranej platformy bojowej i waha się w zakresie pomiędzy 5 km (wyrzutnie naziemne) i 15 km (systemy lotnicze). Niewielkie rozmiary i mała waga głowicy bojowej (zaledwie 5,9 kg) czynią z Griffina uzbrojenie odpowiadające warunkom prowadzenia walki w terenie gęsto zabudowanym i potrzebom precyzyjnego rażenia konkretnego celu. Wskazywane są jako odpowiedź na konieczność minimalizowania strat wśród ludności cywilnej w działaniach przeciwpartyzanckich i antyterrorystycznych.